

Folium

XXXVI.

piet: quō capax erit tot et tantoz gaudio
rū. Et vtiqz qm̄ q̄tū h̄sqz diligit aliquē
tū d̄ bono ei⁹ gaudet. sic̄ illa br̄a felici/
tate vnusqz sine comparōe pl⁹ amabit
deū q̄ se et oēs alios secū: ita pl⁹ gaude/
bit absqz extrinsecōe d̄ felicitate dei q̄ de
sua et oīm alioz secū. Et si deū sic diliget
toto corde: tota mente: tota aīa. vt tū to/
tū cor: tota mēs: tota aīa nō sufficiat dī/
gnitati dilectōis. p̄fecto sic gaudebūt to/
to corde: tota mēte: tota aīa. vt tū totum
cor: tota mēs: tota aīa nō sufficiat pleni/
tudini gaudij.

De pleno gaudio vite eterne.

Capitūlū XXXVI.

Eus meus et

Dōs me⁹: spes mea et gaudi/
um cordis mei: dic aīe mee
si h̄ est gaudiū d̄ q̄ nob̄ p̄ filiū tuū dicis.
Perite et accipietis vt gaudiū vestrū sit
pleniū. Inueni nāqz gaudiū q̄dā pleniū
et plusqz pleniū. pleno q̄ppe corde: plena
mēte: plena aīa: pleno toto hoīe. Gaudio
illo adhuc supra modū superit gaudiū.
Nō q̄ totū illud gaudiū intrabit i gaudē/
tes: s̄z totū gaudētes intrabūt in gaudiū.
Dic dñe dic tuo tuo int⁹ i corde meo: si
h̄ est gaudiū i q̄d intrabūt sui tui: q̄ intra/
būt i gaudiū dñi sui. S̄z certe gaudiū il/
lud q̄ gaudebūt electi tui: nec ocul⁹ vidit
nec aur⁹ audiuit: nec i cor hoīs ascēdit
i hac vita q̄tū te cogitānt aut dicit dñe q̄tū gau/
debūt electi tui. Vtiqz tū gaudebūt q̄n/
tū amabūt: tū amabūt q̄tū cognoscent
dñe. Et q̄tū te amabūt: Certe nec ocul⁹
vidit nec aur⁹ audiuit nec i cor hoīs ascē/
dit i hac vita q̄tū te cogitānt et amabūt i
illa vita. Oro te de⁹ me⁹ vt cognoscā te:
amē te: vt gaudeā d̄ te: et si nō possū i hac
vita ad pleniū vl. p̄ficiā d̄ die in diē: vsqz
dū veniat illd̄ ad pleniū. Proficiat i me h̄
noticia tua vt ibi fiat plena. crescat i me h̄
amor tu⁹ vt ibi sit pleni⁹: vt h̄ gaudiūz
meū sit i spe magnū et ibi i re pleniū. De⁹
verat peto vt accipiā qd̄ p̄mittit: vt gau/
diū meū sit pleniū. Meditēf inde interiz
mēs mea: loquat̄ inde lingua mea: amet
illud cor meū: fermocinet̄ os meū: esuri

at illud aīa mea: s̄ticiat̄ illud caro mea: de/
sideret illud tota substācia mea: donec in/
trez in gaudiū dñi mei ibi permansurus
per secula Amen.

Manualis d̄ verbo dei Diui Augu/
stini ep̄scopi Hipponēsis finis.

Et libro secūdo: capite sexagesimo ter/
cio retractionū diui Augustini.

Scripti et libz de fide spe et charitate
cū a me ad quē scrip⁹ est postulasset: vt
aliq̄d opusculū haberet meū d̄ suis ma/
nibz nō recessur. Qd̄ gen⁹ greci enchyrī/
dion vocāt. Ubi satis diligēter mihi vi/
deor esse complet⁹: quō sit colend⁹ de⁹:
quā sapiētā esse hoīs vtiqz verā diuina
scriptura definit. Dic liber sic incipit. Di/
ci nō p̄t dilectissime fili laurenti.

Diui Augustini ep̄i Hipponēsis en/
chyridion ad laurentiū pbemū.

Ici nō pōt

Idilectissime fili laurenti
q̄tū tua eruditōe dele/
cter: q̄tūqz te cupiaz
esse sapiētē. nō ex eorū
numero d̄ q̄b̄ dicit. Ubi sapiēt: vbi scri/
ba: vbi p̄dicator hui⁹ secl̄i: Nōne stultā fe/
cit de⁹ sapiāz hui⁹ mūdi: S̄z ex eorū nu/
mero d̄ q̄b̄ dicit̄ ē. Multitudo sapiētū
sanitas ē orbis terraz. Et q̄les vult apl̄s
fieri: q̄b̄ dicit. Volo aut̄ vos sapiētes q̄
dē esse i bono: simplices aut̄ i malo. Sic
aut̄ nemo a seipso esse p̄t. ita etiā nemo a
seipso sapiēs esse p̄t. s̄z ab illo illustrāte d̄
q̄ scriptū est. Dis sapiētā a dño deo est.
Dis hoīs sapiētā pietas. i. dei cultus
dicit̄ vt in libro Job legit̄. Cap. I.

Dis autē sapia

Pietas est. Vabes h̄ i libro san/
cti Job. Nā ibi legit̄ q̄ ip̄a sapi/
entiā dixerit homini. Ecce pietas est sa/
piētā. Si aut̄ q̄ris quā dixerit eo loco
pietate: d̄stincti⁹ in greco repies theose/
dian: qui est dei cultus. Dicit̄ em̄ grece
pietas: et aliter idē eusebiā: quo nomie s̄
gnificat bon⁹ cult⁹: q̄uis et hoc precipue